

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 29 kwietnia 2010 r.

w sprawie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 8 kwietnia 2010 r. ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 2 w ust. 1 w pkt 2 wyrazy "fundację, porozumienie komunalne," zastępuje się wyrazami "porozumienie komunalne, fundację, której fundatorem jest jednostka samorządu terytorialnego,";
- 2) użyte dwukrotnie w art. 3 w ust. 6 oraz w art. 15 w ust. 4, w art. 52 w ust. 1 w pkt 3 i 4, oraz w art. 57 w ust. 1 wyrazy "na stronie internetowej" zastępuje się wyrazami "w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej";
- 3) art. 5 otrzymuje brzmienie:
"Art. 5. Działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1, niebędącą działalnością gospodarczą, wykonuje się zgodnie z przepisami ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, z tym że prowadzenie tej działalności przez jednostkę samorządu terytorialnego, także w formie niewyodrębnionej w ramach jej osobowości prawnej, jak również w formie porozumienia, związku lub stowarzyszenia jednostek samorządu terytorialnego, fundacji, której fundatorem jest jednostka samorządu terytorialnego, porozumienia komunalnego, spółki kapitałowej lub spółdzielni z udziałem jednostki samorządu terytorialnego, wymaga uzyskania wpisu do rejestru jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji.";

- 4) w art. 7:
 - a) w ust. 2 w pkt 4 skreśla się wyrazy "i 5",
 - b) w ust. 3 wyrazy ", w drodze decyzji, odmawia udzielenia zgody, o której mowa w ust. 1, jeżeli nie" zastępuje się wyrazami "udziela zgody, o której mowa w ust. 1, jeżeli",
 - c) dotychczasowy ust. 2 oznacza się jako ust. 3 oraz dotychczasowy ust. 3 oznacza się jako ust. 2;
- 5) w art. 7 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

"5. Decyzja, o której mowa w ust. 1, jest rozstrzygnięciem w sprawie, o której mowa w art. 15 pkt 4 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne.";
- 6) w art. 8 po wyrazie "może" dodaje się dwukropek, pozostałą treść oznacza się jako pkt 1 oraz dodaje się pkt 2 w brzmieniu:

"2) współfinansować koszty ponoszone z tytułu świadczenia usług telekomunikacyjnych użytkownikom końcowym lub przedsiębiorcom telekomunikacyjnym na potrzeby świadczenia tych usług.";
- 7) w art. 16 skreśla się ust. 4;
- 8) w art. 22 skreśla się ust. 5;
- 9) w art. 28 wyraz "określi" zastępuje się wyrazami "może określić";
- 10) w art. 28 skreśla się wyrazy "oraz mając na uwadze dopuszczalne przeznaczenia pomocy państwa i warunki jej udzielania określone w przepisach prawa wspólnotowego";
- 11) w art. 31 w ust. 2 wyrazy "zainteresowane strony" zastępuje się wyrazami "przedsiębiorca telekomunikacyjny oraz odpowiednio właściciel nieruchomości, użytkownik wieczysty nieruchomości, osoba, której przysługuje spółdzielcze prawo do lokalu, lub zarządca nieruchomości";

- 12) w art. 33 w ust. 5 po wyrazach "administrowane przez jednostkę sektora finansów publicznych," dodaje się wyrazy "z wyłączeniem nieruchomości będących własnością, zajmowanych lub administrowanych przez jednostki samorządu terytorialnego, samorządowe osoby prawne lub samorządowe jednostki budżetowe,";
- 13) w art. 40 skreśla się ust. 4;
- 14) w art. 42 w ust. 4 skreśla się wyrazy "na skutek działania siły wyższej albo";
- 15) w art. 50 w ust. 1 skreśla się wyrazy "właściwy miejscowo";
- 16) w art. 55 skreśla się ust. 2;
- 17) w art. 61 w ust. 4 skreśla się wyrazy "oraz koszty ich wycinki";
- 18) w art. 62 w pkt 4 w lit. g:
 - a) w ust. 7a, wyrazy "na swojej stronie internetowej" zastępuje się wyrazami "w Biuletynie Informacji Publicznej na właściwej dla niego stronie podmiotowej",
 - b) w ust. 7c wyrazy "na swojej stronie internetowej" zastępuje się wyrazami "w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej" oraz wyrazy "strony internetowej" zastępuje się wyrazami "strony Biuletynu Informacji Publicznej";
- 19) w art. 67 w pkt 2, w ust. 1b wyrazy "zezwolenie jest udzielane po jego" zastępuje się wyrazami "decyzje w sprawie zezwolenia wydaje się w";
- 20) w art. 71 w pkt 1, w art. 6a skreśla się zdanie drugie;
- 21) w art. 71:
 - a) w pkt 2:
 - w lit. a, ust. 1a otrzymuje brzmienie:

"1a. Działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia ... o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. Nr ..., poz. ...), niebędąca

działalnością gospodarczą, prowadzona przez jednostkę samorządu terytorialnego, także w formie niewyodrębnionej w ramach jej osobowości prawnej, jak również w formie porozumienia, związku lub stowarzyszenia jednostek samorządu terytorialnego, fundacji, której fundatorem jest jednostka samorządu terytorialnego, porozumienia komunalnego, spółki kapitałowej lub spółdzielni z udziałem jednostki samorządu terytorialnego wymaga uzyskania wpisu do rejestru jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji.",

- po lit. a dodaje się lit. ... w brzmieniu:

"...) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

"2. Organem prowadzącym rejestr oraz rejestr jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji jest Prezes UKE.",

- skreśla się lit. b i d,

b) po pkt 2 dodaje się pkt ... w brzmieniu:

"...) po art. 13 dodaje się art. 13a w brzmieniu:

"Art. 13a. Przepisy art. 10 ust. 4-6, 8-10 i 12-14 oraz art. 11-13 stosuje się odpowiednio do wpisów działalności, o której mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia ... o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, do rejestru jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji. Oświadczenie, o którym mowa w art. 10 ust. 5, w przypadku składającego wniosek o wpis do rejestru jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji powinno wskazywać również, iż znane mu są i spełnia on warunki wykonywania działalności, której dotyczy wniosek, wynikające z ustawy z dnia ... o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.";

22) w art. 71 w pkt 4 skreśla się wyrazy "art. 140 ust. 4,";

23) w art. 71 w pkt 9 w lit. a, w ust. 2 w pkt 6 wyrazy "art. 7 ust. 2" zastępuje się wyrazami "art. 7 ust. 1";

- 24) w art. 71 w pkt 9 w lit. a, w ust. 2a wyrazy "art. 31" zastępuje się wyrazami "art. 30";
- 25) w art. 71:
 - a) w pkt 10 skreśla się lit. b,
 - b) skreśla się pkt 11;
- 26) w art. 76 wyrazy "przedsiębiorców telekomunikacyjnych" zastępuje się wyrazami "jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji";
- 27) art. 84 otrzymuje brzmienie:

"Art. 84. Przepis art. 54 ust. 9 stosuje się do Agencji Nieruchomości Rolnych wykonującej uprawnienia, o których mowa w art. 217 ust. 5 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne, do dnia 1 stycznia 2012 r.".

MARSZAŁEK SENATU

Bogdan BORUSEWICZ

Uzasadnienie

Na posiedzeniu w dniu 29 kwietnia 2010 r. Senat rozpatrzył ustawę o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych i uchwalił do niej 27 poprawek.

W art. 2 w ust. 1 w pkt 2 zdefiniowana jest regionalna sieć szerokopasmowa, jako sieć szerokopasmowa realizowana m.in. przez jednostki samorządu terytorialnego, porozumienie, związek lub stowarzyszenie jednostek samorządu terytorialnego, fundację, porozumienie komunalne, spółkę kapitałową lub spółdzielnię z udziałem jednostki samorządu terytorialnego. W dotychczasowym brzmieniu przepisu zabrakło doprecyzowania, że fundacje mogą realizować regionalną sieć szerokopasmową tylko wtedy, gdy ich fundatorami są jednostki samorządu terytorialnego. Senat uściślił przepis w tym zakresie (**poprawka nr 1**).

Poprawki nr 2 i 18 zmierzają do obowiązania organów administracji do publikowania informacji na właściwych stronach podmiotowych Biuletynu Informacji Publicznej. Ma to ułatwić adresatom informacji odnalezienie strony internetowej, na której informacja została zamieszczona.

Poprawki nr 3, 21 i 26 wprowadzają odrębny rejestr dla jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji. Ma to przesądzić o tym, że jednostki samorządu terytorialnego prowadzące działalność w zakresie telekomunikacji, jako zadanie własne o charakterze użyteczności publicznej, nie są przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 świadczenie przez jednostki samorządu terytorialnego usług telekomunikacyjnych bez pobierania opłat lub w zamian za opłatę niższą niż cena rynkowa, po spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 3 ust. 2 i 5 oraz art. 6 ust. 1, wymaga zgody Prezesa UKE. Natomiast ust. 3 tego samego artykułu stanowi, że jeżeli nie zostaną spełnione te wymagania Prezes UKE odmawia udzielenia zgody.

Na podstawie art. 104 § 2 kpa decyzje rozstrzygają sprawę co do jej istoty w całości lub w części albo w inny sposób kończą sprawę w danej instancji.

Treść cytowanego przepisu Kodeksu postępowania administracyjnego oznacza, że przyznanie kompetencji do rozstrzygnięcia istoty sprawy administracyjnej (w tym wypadku do udzielenia zgody) jest podstawą do wydania zarówno decyzji zgodnej z wnioskiem, jak i

decyzji odmownej. Dlatego poprawka pozytywnie określa przesłanki wydania zgody przez Prezesa UKE, pomijając przesłanki odmowy wydania zgody.

Jednocześnie z ust. 3 pkt 4 wykreślono wyrazy „i 5”, z uwagi na fakt, że w przepisie art. 3 ust. 5 nie ma wymagań, które mógłby brać pod uwagę Prezes UKE określając zakres i warunki świadczenia użytkownikom końcowym usług dostępu do Internetu bez pobierania opłat lub w zamian za opłatę niższą niż cena rynkowa. Powyższe uzasadnia **poprawkę nr 4**.

Na podstawie art. 7 ust. 5 do decyzji o wyrażeniu zgody na świadczenie przez jednostki samorządu terytorialnego usług telekomunikacyjnych bez pobierania opłat lub w zamian za opłatę niższą niż cena rynkowa stosuje się przepisy art. 16 Prawa telekomunikacyjnego.

Należy zauważyć, że treść art. 16 Pr. tel. dotyczy postępowania konsultacyjnego, i w swoim zakresie nie odnosi się do żadnej decyzji. Innymi słowy, z art. 7 ust. 5 wynika, że do decyzji należy stosować przepisy o konsultacjach, czyli przepisy, których nie da się zastosować do decyzji.

Na podstawie art. 15 Pr. tel. postępowanie konsultacyjne poprzedza wydanie wskazanych w tym przepisie decyzji. Ponieważ intencją ustawodawcy było, aby wydanie decyzji o wyrażeniu zgody na świadczenie przez jednostki samorządu terytorialnego usług telekomunikacyjnych bez pobierania opłat lub w zamian za opłatę niższą niż cena rynkowa było poprzedzone takimi samymi konsultacjami, Senat wprowadził **poprawki nr 5 i 23**.

Zdaniem Senatu należało przywrócić w brzmieniu art. 8 możliwości współfinansowania przez jednostki samorządu terytorialnego kosztów ponoszonych z tytułu świadczenia usług telekomunikacyjnych użytkownikom końcowym lub przedsiębiorcom telekomunikacyjnym na potrzeby świadczenia tych usług. Przepis ten, nie będzie podstawą roszczeń przedsiębiorców telekomunikacyjnych, stworzy jedynie dodatkową możliwość stymulowania przez jednostki samorządu terytorialnego rozwoju usług telekomunikacyjnych, które bez wsparcia samorządu byłyby nieopłacalne (**poprawka nr 6**).

Przepis art. 16 ust. 4 podkreśla, że działalność telekomunikacyjną podmiotów wykonujących zadania z zakresu użyteczności publicznej – czyli przedsiębiorstw energetycznych, gazowych i wodociągowo-kanalizacyjnych – wykonuje się zgodnie z przepisami Prawa telekomunikacyjnego.

Ponieważ zgodnie z treścią art. 1. ust. 1 ustawy - Prawo telekomunikacyjne wykonywanie działalności telekomunikacyjnej zawiera się w zakresie przedmiotowym ustawy oraz ze względu na brak normy wyłączającej z zakresu podmiotowego Prawa telekomunikacyjnego podmiotów wykonujących zadania z zakresu użyteczności publicznej, obecność art. 16 ust. 4 nie ma znaczenia dla wartości normatywnej opiniowanej ustawy. Dlatego Senat uchwalił **poprawkę nr 7**.

Źródłem roszczeń majątkowych pomiędzy podmiotem wykonującym zadania z zakresu użyteczności publicznej a przedsiębiorcą telekomunikacyjnym może być decyzja Prezesa UKE dotycząca współkorzystania lub dostępu do infrastruktury technicznej (art. 22 ust.1). Decyzja zastępuje umowę w zakresie objętym decyzją (art. 22 ust. 2).

Zgodnie z art. 22 ust. 5 w sprawach dochodzenia roszczeń majątkowych z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania obowiązków wynikających z decyzji o współkorzystaniu lub o dostępie do infrastruktury technicznej właściwa jest droga postępowania sądowego. Należy w tym miejscu dodać, że ustawodawcy z pewnością chodziło o drogę postępowania cywilnego.

Kodeks postępowania cywilnego normuje postępowanie sądowe w sprawach ze stosunków z zakresu prawa cywilnego, rodzinnego i opiekuńczego oraz prawa pracy, jak również w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych oraz w innych sprawach, do których przepisy tego kodeksu stosuje się z mocy ustaw szczególnych (sprawy cywilne) (art. 1 kpc).

Ani w judykaturze, ani w doktrynie nie jest kwestionowany pogląd, że decyzja administracyjna, jeżeli to wynika z przepisu ustawy, może stanowić źródło zobowiązań prywatnoprawnych. Istotną kwestią jest, czy konkretne zobowiązanie wynikające z decyzji administracyjnej jest zobowiązaniem ze stosunków, o których mowa w art. 1 kpc, a zatem sprawa, której przedmiotem jest to zobowiązanie, jest sprawą cywilną oraz czy droga sądowa w tej sprawie jest dopuszczalna.¹

W postanowieniu z dnia 14 września 2004 r. (sygn. akt III CK 566/03), LEX nr 176104, Sąd Najwyższy stwierdził, że sprawa ma charakter sprawy cywilnej, jeżeli treść łączących strony stosunków prawnych, obejmująca ich wzajemne prawa i obowiązki albo tworząca dany stan prawny, zakłada potrzebę ochrony interesów uczestniczących w nich podmiotów. Sprawa cywilna wymaga przy tym pozostawania dwóch lub więcej podmiotów w

¹ T. Ereciński (red.): Kodeks postępowania cywilnego. Część pierwsza Postępowanie rozpoznawcze. Część druga postępowanie zabezpieczające. Tom 1. LexisNexis. Warszawa 2006. s 14-15.

stosunku prawnym, regulowanym przepisami Kodeksu cywilnego i innymi ustawami, którego podmioty - w wypadku sporu - występują jako równorzędni partnerzy. Jeżeli natomiast jeden z nich uzyskuje pozycję podmiotu działającego z mocy swej władzy zwierzchniej, to stosunek taki nie jest stosunkiem cywilnoprawnym.

Niewykonanie lub nienależyte wykonanie obowiązków wynikających z decyzji o współkorzystaniu lub o dostępie do infrastruktury technicznej jest w świetle przytoczonego przepisu Kodeksu postępowania cywilnego sprawą cywilną. Roszczenia te wywodzą się z relacji dwóch równoprawnych podmiotów, a decyzja w swej treści zastępuje stosunek umowny. W związku z tym nie może budzić wątpliwości, że do oceny powstałego w wyniku decyzji stosunku prawnego znajdują zastosowanie przepisy kodeksu cywilnego.

Konsekwencją uznania, że sprawa ma charakter cywilny jest stwierdzenie, że do zaspokojenia roszczeń znajdują zastosowanie przepisy Kodeksu postępowania cywilnego.

A zatem art. 22 ust. 5 w zakresie dochodzenia roszczeń majątkowych z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania obowiązków wynikających z decyzji o współkorzystaniu lub o dostępie do infrastruktury technicznej jest powtórzeniem art. 1 kpc, i na zasadzie § 4 ust. 1 ZTP powinien zostać skreślony. Wobec powyższego Senat przyjął **poprawkę nr 8**.

Poprawka nr 9 ma na celu zastąpienie obligatoryjnej delegacji do wydania rozporządzenia określającego warunki i tryb udzielania pomocy publicznej dotyczącej wykonywania działalności, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1-2 i pkt 3 lit. c i art. 16. Obecnie jest prowadzonych kilka programów operacyjnych, w ramach których jednostki samorządu terytorialnego będą mogły rozpocząć działalność w zakresie telekomunikacji, które szczegółowo regulują kwestie związane z pomocą publiczną. W związku z powyższym nie ma potrzeby regulowania tych kwestii w rozporządzeniu, jednakże taka konieczność może wystąpić w przyszłości (np. w związku z wygaśnięciem programów operacyjnych, czy wystąpieniem pewnych kwestii wymagających doregulowania).

Zamieszczony w art. 28 przepis upoważniający zawiera m.in. wytyczną w postaci uwzględnienia dopuszczalnego przeznaczenia pomocy państwa i warunków jej udzielania określonych w przepisach prawa wspólnotowego.

Tak określonej wytycznej można postawić zarzut pozorności. Odsyłają, bowiem "do (...) postanowień, które prawodawca musiałby brać pod uwagę, niezależnie od tego, czy tego rodzaju odesłanie sformułowano"².

Zasada niedopuszczalności powołania się na przepisy prawa Unii Europejskiej została potwierdzona w dokumencie "Wytyczne polityki legislacyjnej i techniki prawodawczej. Zapewnienie efektywności prawa Unii Europejskiej w polskim prawie krajowym" opublikowanym przez Urząd Komitetu Integracji Europejskiej i zaakceptowanym przez Rządowe Centrum Legislacji. Zgodnie z tym dokumentem "w wytycznych, nie należy zamieszczać ogólnych klauzul nakazujących ministrowi branie pod uwagę prawa Unii Europejskiej w regulowanej dziedzinie" a jedyny wyjątek dotyczy transpozycji dyrektywy (a nie wykonania rozporządzenia) w przypadku, gdy "z uwagi na konkretne uregulowanie danej sprawy w dyrektywie ustawodawca krajowy nie ma swobody w kształtowaniu treści rozporządzenia i jest to jedyna wytyczna, którą minister powinien się kierować". Wobec powyższego Senat przyjął **poprawkę nr 10**.

Na podstawie art. 31 ust. 2 jeżeli zainteresowane strony nie poczynią innych ustaleń, prace instalacyjne, utrzymanie i wymiana zewnętrznej instalacji telekomunikacyjnej odbywają się na koszt przedsiębiorcy telekomunikacyjnego.

Stronami, o których mowa w tym przepisie są użytkownik końcowy oraz właściciel nieruchomości, użytkownik wieczysty nieruchomości, osoba, której przysługuje spółdzielcze prawo do lokalu lub zarządca nieruchomości. Wynika to z kontekstu, którym jest przepis zawarty w ust. 1.

Senat uznał, że jest to pomyłka ustawodawcy, który jako strony, o których mowa w ust. 2, miał na myśli przedsiębiorstwo telekomunikacyjne oraz właściciela nieruchomości, użytkownika wieczystego nieruchomości, osobę, której przysługuje spółdzielcze prawo do lokalu lub zarządcę nieruchomości (**poprawka nr 11**).

Zdaniem Senatu, art. 33 ust. 5 – na podstawie którego minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej może, w drodze rozporządzenia, określić wysokość opłat za korzystanie z nieruchomości będących własnością Skarbu Państwa lub jednostki sektora finansów publicznych, które są zajmowane lub administrowane przez jednostkę sektora finansów publicznych, biorąc pod uwagę rodzaj nieruchomości, rodzaj

² S. Wronkowska, M. Zieliński, *Komentarz do zasad techniki prawodawczej*, Warszawa 2004, s. 153.

urządzenia i obiektu, wielkość zajmowanej nieruchomości oraz promowanie inwestycji w zakresie sieci szerokopasmowych – w zakresie w jakim przyznaje kompetencję wyznaczenia wynagrodzenia za korzystanie z nieruchomości podmiotów innych niż skarb państwa i państwowe jednostki organizacyjne, nadmiernie ogranicza suwerenność jednostek samorządu terytorialnego.

W orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego podkreślana jest samodzielność jednostek samorządu terytorialnego, która powinna być szanowana zwłaszcza w dziedzinie stosunków prywatnoprawnych.³

Mając to na względzie Senat przyjął **poprawkę nr 12**.

Przepis art. 40 ust. 4 stanowi, że czynność prawna obejmująca oświadczenie woli o ustanowieniu odrębnej własności włókna światłowodowego może być zawarta pod warunkiem lub z zastrzeżeniem terminu. Taka czynność prawna może być zawarta pod warunkiem lub z zastrzeżeniem terminu na zasadach ogólnych. Z tego powodu Senat uznał, że ust. 4 w art. 40 jest przepisem niepotrzebnym (**poprawka nr 13**).

Zgodnie z art. 42 ust. 4 w przypadku braku współdziałania w zakresie czynności dotyczących zarządu kablem jako całością, każdy ze współwłaścicieli części wspólnej kabla światłowodowego może żądać upoważnienia sądowego do dokonania czynności, chyba że dana czynność zmierza do wymiany kabla zniszczonego na skutek działania siły wyższej albo z wyłącznej winy żądającego czynności, a pozostali współwłaściciele wyrażają sprzeciw.

Potraktowanie zniszczenia kabla na skutek działania siły wyższej albo z wyłącznej winy żądającego czynności, jako negatywnych przesłanek upoważnienia sądowego, jest niekonsekwencją ustawodawcy. W katalogu tych przesłanek pominięto wszakże zniszczenie rzeczy przez osoby trzecie. Oznacza to, że można będzie wystąpić z żądaniem upoważnienia sądowego, gdy ktoś ukradnie kabel, ale nie wtedy, gdy kabel zostanie uszkodzony przez powódź. Obydwie sytuacje są zupełnie niezależne od żądających i różnicowanie ich sytuacji prawnej jest nieuzasadnione.

Senat usunął tę niekonsekwencję poprzez umożliwienie ofierze działania siły wyższej zwrócenie się z roszczeniem do sądu o upoważnienie do dokonania czynności (**poprawka nr 14**).

³ Por. wyrok TK z 28 listopada 2006 r., P 31/05.

Przyjmując **poprawkę nr 15** Senat usunął z treści art. 50 ust. 1 zbędne podkreślenie, że właściwy miejscowo wojewoda wydaje decyzje o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej.

Przepis art. 55 ust. 2 w zw. z art. 84 ma ograniczone czasowo zastosowanie. Wobec tego powinien znaleźć się w rozdziale 8, wśród przepisów przejściowych. Ponadto część przepisu zawierająca odesłanie do art. 55 ust. 1, jest powtórzeniem normy prawnej zawartej w art. 217 ust. 5 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne. Z tych powodów Senat uchwalił **poprawki nr 16 i 27**.

Aby usunąć możliwe wątpliwości interpretacyjne, polegające na ustaleniu, czy uzgodnienie decyzji z Prezesem UKE dotyczy także decyzji odmawiającej udzielenia zezwolenia, Senat wprowadził **poprawkę nr 19**.

Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej jest obowiązany do przekazywania na żądanie Prezesa UKE informacji dotyczących lokalizacji i rodzaju posiadanej infrastruktury telekomunikacyjnej lub publicznej sieci telekomunikacyjnej (art. 71 pkt 1, art. 6a). Przepis w zdaniu drugim nakazuje aby udzielenie informacji następowało nieodpłatnie. Wyrażenie *expressis verbis* nieodpłatności za przekazane informacje jest niepotrzebne, oraz rodzi wątpliwości co do wykładni innych przepisów. Brak zastrzeżenia o nieodpłatności udzielania informacji w innych przepisach (np. art. 6 ust. 1, dodawany art. 6b, art. 78 ust. 2 Pr. tel.) może spowodować (rozumowanie *a contrario*) obowiązek zapłaty za przekazywane informacje. Dlatego Senat skreślił zdanie drugie z art. 6a dodawanego do Prawa telekomunikacyjnego (**poprawka nr 20**).

Z uwagi na uchylenie art. 140 Pr. tel. Senat usunął z tekstu ustawy odesłanie do tego przepisu (**poprawka nr 22**).

Poprawka nr 24 koryguje wadliwe odesłanie.

Senat stanął na stanowisku, że nakładanie reżimu odpowiedzialności karno-administracyjnej na podmioty, które nie wykonują zobowiązań w zakresie rozwoju sieci wynikających z rezerwacji częstotliwości, z przyczyn leżących po ich stronie jest zbyt restrykcyjne. Z tego względu wprowadzono **poprawkę nr 25**.